

K. částku jemu zapůjčenou, které chtěl použití ku zřízení herny, vrátí. Ve vrácení zápůjčky však nelze spatřovati nic nedovoleného. Žalovaná uvedla v námitkách dále, že žalobce žádal na ní ku krytí zápůjčky akcept a zastavení jejího dědictví po její matce. Z toho plyne, že žalobce dal zápůjčku pouze z toho důvodu, že mu žalovaná dávala zajištění a že neměl k tomu zvláštní důvěry, že se Pavlu K-ovi podaří zřídit hernu a zaplatiti zápůjčku z jejího výtěžku.

N e j v y š š í s o u d zrušil směnečný platební příkaz.

D ů v o d y:

Poslední věta Šu 1174 obč. zák. vylučuje žalovatelnost zápůjček daných za účelem zakázané hry. Účelem tohoto ustanovení bylo podle motivů k třetí novele použití všech prostředků k stížení náhodných her, a je předpis ten vztahovati nejen za zápůjčky, dané přímo hráči k zakázané hře, nýbrž i na všechny zápůjčky dané proto, by zakázaná hra byla umožněna. Nežalovatelná je proto i zápůjčka, daná vědomě na zřízení herny, v níž mají býti hrány zakázané hry, neboť úmysl zapůjčitelův nesl se k tomu, by zápůjčkou umožnil zakázanou hru, čímž splněna je náležitost poslední věty Šu 1174 obč. zák. Nezáleží na zjištění soudu první stolice, dle něhož vypůjčitel Pavel K. ubezpečil žalobce, že herna bude trpěna úřady, t. j. mlčky dovolena. Tato poslední skutečnost nebyla sama pro sebe prokázána a mohl žalobce právem předpokládati, že účelem tohoto nesprávného tvrzení K-ova bylo, pohnouti ho k poskytnutí zápůjčky. Měl se proto sám přesvědčiti, zda tvrzení to odpovídá pravdě. Odvolací soud posoudil věc nesprávně po právní stránce. Žalovaná, jež přistoupila k dluhu K-ovu jako spoludlužnice podle Šu 1406 obč. zák., může podle Šu 1407 užiti všech námitek, přísluševších původnímu dlužníku proti věřiteli. Podle čl. 82 směn. řádu není námitkám těm na překážku ani směnečná forma dluhu, ježto jde o přímé smluvní strany. Zjištěno bylo, že žalobce zapůjčil dlužníku K-ovi peníze k zřízení herny, ač věděl, že mají se v herně té hráti zakázané hry. Tím splněna je náležitost Šu 1174 posl. věty obč. zák. Nezáleží na tom, že nedošlo k zřízení herny pro bdělost úřadů, a že vrácení zápůjčky není nedovoleno, nýbrž postačí úplně ustanovení zákona, že zápůjčka, daná za účelem zakázané hry, není žalovatelná. Bylo proto zrušiti směnečný příkaz platební, nařizující zaplacení této zápůjčky, a není proto třeba jednati o dalším důvodu dovolacím.

Čís. 3415.

Narození P. Marie (8. září) jest dnem svátečním.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1924, R II 496/23.)

Usnesení, povolující zajišťovací exekuci zabavením a uschováním dlužnickových movitostí, bylo dlužníku doručeno dne 31. srpna 1923. Jeho rekurs, podaný na poštu dne 10. září 1923, odmítl r e k u r s n í

s o u d pro opozdění. N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by vyřídil rekurs, nehledě k důvodu, pro který jej odmítl.

D ů v o d y:

Usnesení ze dne 23. srpna 1923, jímž byla povolena zajišťovací exekuce zabavením a uschováním dlužnickových movitostí, bylo dlužníkovi doručeno dne 31. srpna 1923. Osmidenní lhůta k rekursu (§§ 65, 402 ex. ř.) byla by se tedy ovšem končila 8. září 1923. Ježto však 3. září 1923 bylo Narození P. Marie, kterýžto den dle dosud nezrušeného ustanovení Šu 44 jedn. ř. platí za svátek ve smyslu Šu 221 c. ř. s., a 9. září 1923 byla neděle, byl dle §§ 126 odstavec druhý c. ř. s. a 78, 402 ex. ř. posledním dnem lhůty 10. září 1923. Toho dne však byl rekurs podán. Neprávem odmítl jej rekursní soud jako opozděný.

Čís. 3416.

Za opatrovníci dědice nelze stanovit notářovu choť, třebas pozůstalost projednával notářův substitut.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1924, R II 1/24.)

Pozůstalost po Františce R-ové v P. projednával notář B. ze Z. jakožto substitut P-ského notáře L-a. P o z ů s t a l o s t n í s o u d určil opatrovníci nezvěstného dědice manželku notáře L-a. R e k u r s n í s o u d usnesení zrušil a vrátil věc prvému soudu k novému jednání. D ů v o d y: Soudce je vyloučen z vykonávání soudcovského úřadu v občanských věcech právních, v nichž vystupuje jako strana jeho manželka (§ 20 čís. 2 j. n.). Dle soudní praxe platí též důvod vylučovací, týká-li se poměr příbuzenství nebo švakovství i jen zmocněnce stran. Byla-li tedy v tomto případě manželka soudního komisaře povolána k úřadu opatrovníckému, je tím zákaz Šu 20 j. n. porušen (důvod zmatečnosti).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dle předpisu čl. IX. zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. přísluší provést pozůstalost notáři v P. jako soudnímu komisaři a nikoli, jak stěžovatelé mylně se domnívají notářství v P., jak soud prvé stolice patrně omylem napsal. Z toho plyne, že k projednání pozůstalosti po Františce R-ové v P. dne 14. července 1923 zemřelé povolán byl jedině notář L. v P. Dle Šu 123 not. řádu má notářův substitut na n í s t ě notáře všechny jeho úkony předsevzít, a jeho jednacích rejstříků a záznamů dále vésti. Z toho plyne, že notářův substitut, i když samostatně vede notářovu agendu, tohoto reprezentuje a že úkony notářského substituta považovati jest za úkony notáře samého. V důsledcích toho přes to, že pozůstalost po Františce R-ové neprojednal notář L. osobně, nýbrž jeho substitut notář B. ze Z., neměla choť notáře L-a